

Új Népszava-kiadvány

Vállalati jogszabályok gyűjteménye

A közelmúltban egy rendkívül hasznos kiadvány jelent meg, amelynek összeállítója arra törekedett, hogy a követ...

Ismert, hogy az állami vállalatokról szóló 1977. évi VI. törvény szövegének döntő része módosult. A jogi szabályozás áttekinthetőségének biztosítására a Vállalati jogszabályok gyűjteménye a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt törvényesveget tartalmazza.

A gyűjteményben meghatározott azok a jogi iránymutatók, amelyek a törvény végrehajtásához, helyes alkalmazásához szükségesek.

A könyv első része az állami vállalatok szervezeti ismertetit, közreadja az állami vállalatokról szóló 1977. évi VI. törvénynek és végrehajtására kiadott 33/1984. (X. 31.) MT számú rendeletnek a módosított jogszabályokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét.

A könyv második része az egyes jogi személyek vállalataira és a leányvállalatokra vonatkozó hatályos jogszabályokat ismerteti. Ezek között találjuk a 69/1984. (XII. 29.) MT számú rendeletet a leányvállalatról. A kötet tartalmazza a vállalati formában működő, pénzügyintézkere vonatkozó joganyagot is.

A kivonatos közlésben szerepel az 58/1984. (XII. 19.) PM számú rendelet a fejlesztési célú szakosított pénzügyintézkere létesítéséről és működéséről.

A Vállalati jogszabályok gyűjteménye mindenképpen a hasznos kiadványok közül való.

Megkezdődött a korszerűsített szállítórendszer próbázása a Cement- és Mészművek váci gyárában. A kőbányából kiemelt mérszék az eddigi drótkötélpályás szállítást helyett létesített, két és fél kilométer hosszú szállítószalagot jut el az üzembe. A szalag óránként nyolcszáz tonna anyaggal tud továbbítani, képes, ez az üzemzserése a drótkötélpályá teljesítményének, s igen nagy előnye, hogy zaj- és pormentes.

Új, négyzintes, 16 tanteremmel rendelkező oktatási létesítmény kivitelezését kezdte el a Győr Megyei ÁEV a Bercsényi Miklós Közlekedési Szakközépiskola és Gimnázium részére. A GYÖRTERV dokumentum alapján GYÖRVÁZ szerkezetben készült létesítmény váza már elkészült. Az új millióforintos költségű építési munkák megkezdését az építési határideje 1987. november 15-e.

Jó ütemben épül Miskolcon a regionális telefonközpont. A kivitelező az Észak-magyarországi Állami Építési Vállalat. Május elején az építők megkezdtek felelősségi az épület homlokzatára azokat a fehér cementből készült, esztrich betonszálakat, amelyeket a BYM Miskolci Gyárában készítenek. Ezekből az elemekből naponta három tudnak gyártani, a telefonközpont 143 darab kell belőlük. Várhatóan június közepére fejezik be a díszítő burkolást.

A Mélyépítési Tervező Vállalat és a török STFA nagyvállalat legnagyobb munkája az új Boszporusz-hídhoz vezető 100 kilométer hosszú autópályához tartozó viadukt-hidak pillérének építése. Az óriási pilonokból kétszázat kell felépíteni, főleg az európai kontinens, kisebb részben Kis-ázsia területén.

Csökkentik a gyártmányok súlyát a Fűtőberendezés gyárában. A funkcióelemzésből kiderült, hogy a gyártmányok - némi technológiai korszerűsítéssel - akkor is megfelelnek a rendelkezéseknek, ha előállításukhoz kevesebb anyagot használnak fel. Egyes berendezések súlyát sikerült csaknem a felére, másokat 30 százalékkal csökkenteni, ami több száz tonna acélemve-megtakarítást jelent évente.

ÉPÍTŐK LAPJA
Az Építő, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezetének lapja
Szerkesztő: Szerkesztőség
Feladószerkesztő: Szabó Antal
Szakszervezet: 1088 Budapest
VI. Dózsa György út 84-a.
Telefon: 425-980
Kiadás terjesztés:
A Népszava Lap- és Könyvkiadó
1964 Dp. VII. Rákóczi út 54.
Telefon: 224-810
Levelezési cím: Bp. Pf. 43.
Feladószerkesztő: Kiss Jenő igazgató
Előfizetési díj egy évre: 36,- Ft
Fizetés:
Csekk: Zoltán vezényelgató
ISSN 0230-2926

SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT

43. sz. Építők SC

„A körülményekhez képest semmi gond”

Manapság megszokott dolog, hogy a sportkörülnékök felhő arcal fogadják az újságírókat. Szó, ami szó, valóban nem sok okuk van a jókedvre. Nemcsak azért, mert nem terem minden bokorban klasszis versenyző, a kisegyesületet, már közepes képességű sportolónak is örülnek... Sokkal inkább gondot okoz szinte valamennyi klubnál, hogy nem hull az égből a manna. A bőkezű bázisvállalatok, a gálán mecenások csak a mesében léteznek.

Amikor a 43. sz. Építők SC-Vantus Károly utcai főhadiszállásán felkerestem Platty Lórinccet az együttes sportkörülnékök, érthetően nem látszott túl boldognak. Amikor ezt a kérdést feszegettem, a sportkörülnékök alulról megköpogatták az asztalt.

Hála az égnek, a sportkörülnékök nem gyűrődött be a 43-as gondja-baja. Ugyanazt a támogatást megkapjuk, amelyet korábban biztosított számunkra a vállalat.

Külön öröm számomra, hogy a vállalat vezetői ebben a nehéz helyzetben is gondolkodnak a sportra, nem ezen a vonalon akarják megfogyni a forintokat. Jelen sorok írója, aki évek óta látogatója a 43. Építők sporttelepének, azért érez némi változást. Nem tagadom, nagyon hiányolom, hogy a sporttelep szombat-vasárnap nem tart nyitva. A szabad idő hasznos kihasználásának ezt a lehetőségét elvetették az ideológusok rendszeres sportolókért.

Platty Lórinccet sem örül ennek a ténynek. — A takarékosági intézkedések közül minket is érzékenyen érint, hogy a sporttelepet hétvégén nem tudjuk üzemeltetni. Az energiaköltség és a munkabérek komoly terhet jelentenek a vállalatnak, amíg nem javul jelentősen a pénzügyi mérlegünk, erre a célra nem kapunk támogatást.

Az idén szokatlanul későn nyitotta kapuit a sporttelep... A sportkörülnékök szétjárja a karjait. — Csak április 15 óta tartunk nyitva. Az idei szeszélyes időjárás erősen közbeszólt.

A 43. sz. Építők központi sport a tenisz. Nem véletlenül. Négy salakos és egy bitumenes pályával rendelkeznek, amelyet jól felszerelt öltözők, büfé egészíti ki.

A pályák délután négytől, este nyolcig nonstop foglaltak. Csúspán a délelőtti órákban van egy-két lyuk az „órarendben”.

1985 őszén alakult meg a vállalat tenisz szakosztálya, amelyet Kiss László az 1-es Házgyár MEO vezetője irányít. A 43. Építők teniszosztály a Budapest II. osztályban harcolnak a bajnokipontokért. Ha a versenyzők tudása nem is közelíti meg Tarozsnyák szintjét, a lelkesedésben nincs hiány. Mindennap edzenek, csak besötétedéskor teszik le a teniszütőt.

Korábban tenisztanfolyamokat is tartottak a sporttelepen, egy ideje azonban megszüntették.

Az újságíró, aki úgy véli, hogy néha volt abbahagyni a feltehetően jó bevétel forrást jelentő tanfolyamokat, a sportkörülnékök is szorgalmazza a megszüntetést. — Az újságíró, aki úgy véli, hogy néha volt abbahagyni a feltehetően jó bevétel forrást jelentő tanfolyamokat, a sportkörülnékök is szorgalmazza a megszüntetést.

Mért, miért? — Zsörtölődik Platty Lórinccet — egyszerűen azért szüntettük meg, mert nem volt nyereséges vállalkozás. A tanfolyamok bevétele, az előzetes megállapodás szerint 60-40 százalékban oszlott meg a vállalat és a sportkörülnékök között. Igen ám, de meglehetősen gyér volt a tanfolyamok utáni érdeklődés, így előfordult, hogy még az oktató béré sem jött be... — amikor nem beszéltem a hideg-meleg vízcél, a pályabérrel.

Megszűnt a nyári sportnapokozási is... — Gazdasági szempontok döntöttek ebben a kérdésben is — magyarázza a sportkörülnékök. — Ha nyereségesen akartuk volna üzemeltetni a sportnapokozást, akkor olyan magas árat kellett volna kérnünk a gyerekek után, ami a szülőknek nem érte volna meg. Bármennyire is szeretjük volna az ideit megcsinálni a tábornak, a jelenlegi helyzetünkben nem tehetjük.

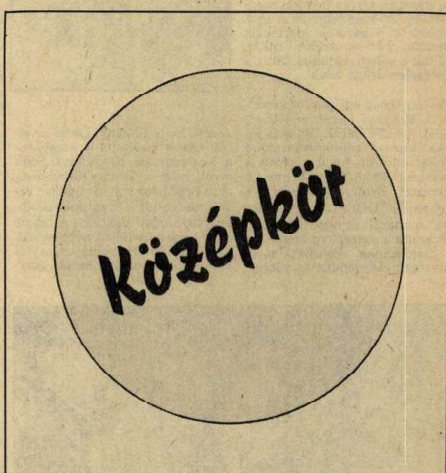
A teniszben kívül a labdarúgó és röplabda szakosztály működik. Amint kiderül, egykire sem túl büszke az elnök.

Fociban a Budapest III. osztályban szerepelünk. Jelenleg a negyedik helyen állunk, nincsenek feljutási esélyeink. Férfi röplabdázóink a Budapest I/a mezőnyben játszanak, pár éve még az volt a célunk, hogy feljussunk az NB II-be, de be kellett látni, hogy erre halvány esélyünk sincs. Erősen gondolunk azon, hogy megszüntessük ezt a szakosztályt. Ezt az elkezdelezesint főleg az indokolja, hogy a csapatban nincs vállalati dolgozó.

Tömegsport? — A természetjáróink a legnépesebb, legteljesebb csapat. 60-70 főből áll a szakosztály, rendszeresen túráznak, legutóbb a Boká-

nyi Desző evezős emlékversenyen vettek részt. — Öszintén, jó dolog ma egy kisegyesület sportkörülnéköknek lenni? — Ha nagy átalánosságban kellene válaszolnom, akkor nem mondanék. Am a 43. Építők SC esetében más a helyzet.

Olyan kollégákkal vagyok körülvenve, akik szeretik a sportot, s szerencsére a vezetők támogatását is élvezik. Nem tudok olyan kéréssel menni hozzájuk, hogy ne próbáljanak segíteni. — Nincs is semmi gondja? — Talajdonképpen nincs. — Kemény György

Ne tessék helyet foglalni!

Csodáltam az öregrat. Szálfagegyenes tartással állta végig az utat. Mintegy 12 percig tartott az utazás a zsúfolt buszon. Persze, hogy egyetlen ülőhely sem volt. Több fiatal ádhatta volna a helyét az idős férfinak, de egyikük sem állt fel. Ez nem újdonság már. Sajnos. Sokszor volt már szó e hasábotok, hogy az élet más területein is udvariaskodnak vagyunk, szinte alig figyelmünk a másira, kinek kellene eszelni valamit segíteni.

A buszozás az külön szörny. Főleg a végállomásokon látni idegesítő jeleneteket. Beérkezik a jármű, s az ott várakozók, mint a birkák, egymás hegyén-hátán próbálnak ülőhelyhez jutni, nem nézik, hogy kit löknek meg, legyen az terhes nő, öregasszony, netán gipszelt lábú fiatal. Egkór szinte mindenki tud sietni. Ez talán a pótcselekvés, a reggeli torna? Mert különben — ez is unalmas lehet már, de nem lehet elégzser ismételné — az emberek ma Magyarországon egészségtelenül. Nyugaton és több szocialista országban az a siker, ha valaki minél sportosabb, látszik rajta, hogy majd kicsattan az egészségtől, az is, hogy delutánját, esteit nem füstös helyiségekben tölti, hogy minden valószínűség szerint mindennap rendszeresen mozog.

Annak, hogy ez nálunk még miért nem természetes, miért nem vetik ki még mindig azt, aki reggelente kegyre, ezerműt oka van. De ebből nem kell beletörödni. A nehéz gazdasági helyzetben is meg kell találni a lehetőséget, hogy egyre többen sportoljanak szabad idejükben. Ez sem újdonság: de az erre költött pénz buszusan megért. Nagyon sokan vannak tápépzen, az orvosi kezelés, az egészségügyi ellátás milliókba kerül, nem beszélve a kiesett munkanapokról. Bizonyos, hogy sokkal jobb, felhívóbb propagandára is szükség lenne. De ez utóbbi önmagában kevés. Kévs, ha az emberekben nincs meg a hajlam, ha nem értik meg, róluk, egészségükről van szó.

Csodáltam az öregrat. Azt, akinek a tömört buszon senki nem adta át a helyét. Valószínűleg közelebb volt a nyolcvanhoz, mint a hetvenhez. Arca már barázdás, de olyan egyenesen állt, hogy sok fiatal megirigyelhetné. Pocak? A, egy gramm feleséget sem lehetett felfedezni rajta. Sportol-e fiatal korában? Nem tudom. De abban bizonyos vagyok, hogy egész életében egészségesen élt. Keze elárulta, nem irodákban töltötte napját. Mondhatná bárki, aki sokat dolgozik, fizikai munkát végez, az armúgy is eleget mozog, minek neki még tornázni, futkározni. Ez azonban nem így van. Mert más az eszteli monoton munka, s más a változatos testedzés.

Az öregrat a busz utat a metróra szállt. Ugyanabba a kocsi-ba, amelybe én. Megint pont akkor szálltam fel, amikor már egyetlen ülőhely sem volt. Szeme sem rebbent. Úgy tettség, megszokta már, ha utazik, állnia kell. De csoda történt. Egy fiatal srác szólt neki: „Tessék leülni!” Az öregrat megköszönte a helyet, de nem fogadta el. „Jobb, ha állok, egészségesebb!” — válaszolta.

S milyeni igazsa volt. Arra a néhány percre valóban, miért kell leülni? Persze, aki beteg, terhes asszony, az foglaljon helyet. De, a többiek állhatnak. Érdekes, az ülőhelyért mindenki rohan, arra nem fárads, utána úgy puffan le az ülésre, mint aki soha nem akar onnan felkelni. Pedig fel kell állni. Ott-hon, ami, munkahelyen is, egyre többször. Ha van néhány szabad perc, használja ki mindenki. Tudom, kérvényesebb ülő-gélni, fáradszó a mozgás, unalmas lehet a futás. De tudják, milyen rossz kórházban fektetni, majd kezelésre járni, esetleg közporkorán görnyedteni, járt, milyen kellemetlen, ha nem lehet megenni a kedvenc ételt, mert diétán kell, amikor család-i ünnepek sem lehet meginni egy pohárka bort, amikor... amikor beteg az ember? Tehát... ne tessék helyet foglalni, tessék sokat futni, focizni, labdázni, úszni! Persze, csak az te-gye, aki egészséges akar lenni. De van olyan ember, aki örül, hogy beteg?...

Óri B. Péter

Építők XIV. országos termézetjáró találkozója

A találkozás célja: a természetjáró mozgásmódo népszerűsítése. Veszprém megye történelmi múltjának, jelenének, műemlékeinek, nevezetességeinek megismeretése. A találkozó rendezője: az Építő, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezete kulturális, agitációs-propaganda és sportte-kársága és az Építők Szakszervezete Veszprém Megyei Titkarsága. A találkozó helye és ideje: Veszprém, 1987. augusztus 19-22. A találkozó résztvevői: az építő-, fa- és építőanyagipari dolgozók és családtagjaik. Az építőipari sportegyesületek természetjáró szakosztályának tagjai. Nevezési határidő: 1987. június 12. A nevezéseket az Építők Szakszervezete Veszprém Megyei Titkarsága 8200 Veszprém, Budapest út 8. Pf. 48. címére kell elküldeni. A nevezések elfogadásáról július 15-ig értesítést küld a rendező bizottság. A részvételi költségét legkésőbb augusztus 1-ig kell befizetni a visszaigazolásal együtt kitöltendő kerülő befizetési utálványon. A találkozó sikeres megrendezése érdekében kérjük a nevezési határidő pontos betartását. ÉPÉDOSZ Veszprém Megyei Titkarsága Kulturális és Sporttitkarsága